

Imker Gerdes over werken met Dadantkasten

Kees van Heemert

Op zaterdag 8 februari jl. werd in Vorden door beroepsimker en Buckfastteler Werner Gerdes een voordracht gehouden over 'Imkeren met Dadantkasten'. De Buckfastvereniging regio Oost organiseerde deze bijeenkomst in het Dorpshuis voor haar leden en andere belangstellenden. Zoals bekend houden veel Buckfasttelers hun bijen in Dadantkasten (10-, 11- of 12-raams), vooral omdat het formaat van de enkele, maar ruimere broedbak beter past bij de maximale grootte van hun volken. De spreker, uit het Duitse Havixbeck, ging in op het belang van een beperkte broedruimte in deze 'Einraumbeute'. Hij gebruikt hiervoor een sluitplank die afhankelijk van de groei wordt verplaatst. Als het volk hard gaat groeien, moet de broedbak regelmatig gecontroleerd worden op voldoende uitgebouwde ramen en ramen met kunstraat. Zijn filosofie is dat de prestatie van een volk voor-

al afhankelijk is van de kast. De honing mag bij hem alleen in de honingbak in onbebroede ramen opgeslagen worden. Opvallend is dat die bak een kwartslag gedraaid is ten opzichte van de onderbak, dus in warmbouwpositie. Elke nieuwe honingbak komt boven op de toren. In de zwermtijd worden regelmatig doppen weggebroken en als er een nieuwe onbevuchte koningin komt, dan vindt bevruchting door lokale darren plaats. Dit is van belang voor de genetische aanpassing aan de omgeving. Als er veel dracht is worden de voerramen eruit gehaald. En zo werden er nog meer tips gegeven. Voor wie meer over de aanpak van Gerdes wil weten kan zijn site bekijken: www.imkerei-gerdes.de. [Ook het Bijenhuis verkoopt Dadantkasten (modified Dadant, 51x51 cm)]. ♦

foto Jeroen Vorstman

Goed geschoten

Astrid Schoots

In het NBV-imkernieuws van februari jl. werden we weer gewaarschuwd voor de oprukkende Aziatische Hoornaar: inderdaad geen fijne wesp voor onze bijen maar naar verluidt: nog niet in ons land. Maar hoe anders is de Europese Hoornaar (*Vespa crabro*): deze is schuw, valt zelden aan en laat ook de bijen meestal met rust. Helaas worden aan deze hoornaar eigenschappen toegedicht (*bijv. 'één steek kan een paard doden'*) die niet waar zijn. Hun gif is immers veel zwakker dan dat van een bij, want een hoornaar hoeft alleen andere insectprooidieren te kunnen doden. Bij onrust laat de moeder haar nestje snel in de steek. Toen ik vorig voorjaar imposant gebrom rond een leegstaande korf hoorde, heb ik dus het prille nest nauwelijks bekeken. Ik heb alleen vaak en lang met de camera op wacht gestaan om de moeder bij het vlieggat te

portretteren. Maar toen er eenmaal larven waren kon ik rustig in het nest filmen, en heb ik de hele zomer opnamen gemaakt van opbouw en afbraak. Kalm met mijn hoofd onder de korf, nooit last gehad, en ook de buurbijen leefden rustig voort. Alleen de fruitbomen hebben het geweten! ♦

Filmpje bekijken?

Google op Youtube > Astrid Schoots > hoornaars óf scan deze pagina met smartphone of tablet voorzien van de Layar App.

